

Sygn. akt II K 58/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Horoszko-Chojnackiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25.06.2018 r.

sprawy przeciwko

D. M. urodz. (...)

w W.

syna S. i H. z d. B.

oskarżonego o to, że: w dniu 23 października 2017 r. w L., woj. (...), na ul. (...), pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Legionowie, sygn. akt II W 1075/16 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych kat. A, B, C, D, E, T obowiązującego od 11.01.2017 r. do 11.01.2018 r. oraz pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Legionowie, sygn. akt II K 566/17 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych kat. A, B, C, D, E, T obowiązującego od 19.07.2017 r. do 19.07.2022 r. prowadził pojazd mechaniczny marki O. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym w czasie popełnienia przestępstwa miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 244 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

orzeka

I. Uznaje oskarżonego D. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to, stosując nadzwyczajne złagodzenie kary na podstawie art. 31 § 2 k.k. i art. 60 § 1 k.k., na mocy art. 244 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt 4 k.k. wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

II. Na mocy art. 42 § 1a pkt 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku.

III. Na podstawie art. 619 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 ust. 1 Ustawy prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) kwotę 442 (czterysta czterdzieści dwa) złote i 80 (osiemdziesiąt) groszy tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

IV. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 Ustawy o kosztach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmuje je rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 25 czerwca 2018 r. ,

w części dotyczącej kary, zgodnie z treścią art. 423 § 1a k.p.k.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 30 grudnia 2016 r., sygn. akt II W 1075/16 oskarżony D. M. został uznany za winnego prowadzenia samochodu w stanie po użyciu alkoholu. Sąd wymierzył mu karę 600 złotych grzywny i orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt II K 566/17 oskarżony został uznany za winnego prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości i naruszenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Sąd wymierzył mu karę łączną 150 stawek dziennych grzywny i orzekł wobec niego łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Zakaz ten obowiązywał od dnia 19.07.2017 r. do dnia 19.07.2022 r. W dniu 23 października 2017 r. oskarżony prowadził samochód marki O. (...) o nr rej. (...), gdyż chciał odebrać przesyłkę. Oskarżony cierpi na schizofrenię paranoidalną, w czasie czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Sąd zważył, co następuje:

Wobec oskarżonego orzeczono dwa zakazy prowadzenia pojazdów mechanicznych, a w dniu 23 października 2017 r. pojechał samochodem na Poczta odebrać przesyłkę. Oskarżony nie miał zatem uzasadnionego powodu, by naruszyć zakaz sądowy, gdyż mógł na Poczta pójść na piechotę, względnie gdyby była to dla niego zbyt duża odległość mógł tam pojechać autobusem lub taksówką.

Niewątpliwie zatem oskarżony dopuścił się naruszenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego sądownie. Prowadzi to do uznania, że oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa określonego w art. 244 k.k.

Choroba oskarżonego spowodowała, że jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem była w stopniu znacznym ograniczona. Wskazuje to na przyjęcie, że zachowanie oskarżonego powinno być uznane za popełnione w warunkach określonych w art. 31 § 2 k.k.

Oskarżony ma 55 lat, jest rozwodnikiem, nie ma nikogo na utrzymaniu, zdobył wykształcenie średnie, utrzymuje się z zasiłku socjalnego w kwocie 604 złotych miesięcznie (oświadczenie z k.23v,85), był trzy razy karany, zawsze za przestępstwa podobne (k.82).

Stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny, gdyż oskarżony dopuścił się naruszenia zakazu sądowego i okazał przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego.

Kara powinna przekonać oskarżonego i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości. Celem kary jest również kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych oraz wskazywanie, że nie można naruszać nałożonych przez Sąd zakazów.

Do okoliczności obciążających należy zaliczyć przede wszystkim rażące i bez żadnej uzasadnionej potrzeby naruszenie zakazu sądowego. Natomiast jako okoliczności łagodzące przyjęto uprzednią niekaralność oskarżonego (k.179), a także stan zdrowia psychicznego oskarżonego (k. 43-45).

Zgodnie z treścią art. 244 k.k. naruszenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych pociąga za sobą karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Biorąc pod uwagę powyżej wymienione przesłanki wymiaru kary Sąd uznał, że nawet najłagodniejsza kara przewidziana przez ustawodawcę byłaby wobec oskarżonego zbyt surowa. Z pewnością znacznie ograniczona poczytalność oskarżonego wysuwa się na pierwsze miejsce przy orzeczeniu kary i prowadzi do zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Uwzględniając warunki i właściwości osobiste oskarżonego, Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości powinna być kara grzywny, której orzeczenie umożliwia instytucja nadzwyczajnego złagodzenia kary i treść art. 60 k.k. Kara 100 stawek dziennych będzie karą sprawiedliwą, adekwatną i spełni cele wychowawcze i poprawcze wobec oskarżonego, a jednocześnie w sposób należyty będzie kształtować świadomość społeczną odnośnie respektowania orzeczonych zasad zakazu prowadzenia pojazdów. Oskarżony utrzymuje się z niewielkiego zasiłku socjalnego, stąd wysokość stawki dziennej została ustalona na minimalnej wysokości.

Oskarżony umyślnie naruszył orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i zgodnie z treścią art. 42 § 1a pkt 2 k.k. obligatoryjnym jest wobec niego orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ustawodawca zdecydował, że zakaz ten orzekany jest na okres 1 do 10 lat. Orzeczenie tego zakazu wobec oskarżonego na 1 rok wynika z choroby psychicznej oskarżonego i jest to wystarczające do osiągnięcia celów zapobiegawczych wobec oskarżonego.

Obrońca z urzędu wykonała swe obowiązki, lecz nie uzyskała stosownego wynagrodzenia, stąd Sąd przyznał jej odpowiednie wynagrodzenie ze środków budżetowych.

Oskarżony utrzymuje się z zasiłku socjalnego, stąd Sąd zwolnił go z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejął je na rzecz Skarbu Państwa.